

m. Vedvarende energi	- 1983
n. Turistrådet	- 1967
l) Overført fra undervisningsministeriet til industriministeriet i 1981.	
Bortset fra edb-fonden og vedvarende energi, hvor bevillingerne bortfalder med udgangen af henholdsvis 1984 og 1983, er de øvrige ordninger ikke tidsbegrænsede.	

II. Ikrafttrædelsestidspunkt for ordninger, der ikke er opført på finanslovens § 17:

a. Dansk Eksportfinansieringsfond	- 1975
b. Skibskreditordningen	- 1961
c. K-låneordningen	- 1977

Tab og gevinster ved K-låneordningen og udlånene under henholdsvis Dansk Eksportfinansieringsfond og skibskreditordningen optræder som udgifter eller indtægter i regnskabet for henholdsvis Hypotekbanken og Nationalbanken og kan for Nationalbankens vedkommende påvirke størrelsen af Nationalbankens overskud, som optages på finanslovens § 4.

Beslutning om videreførelse af K-låneordningen, skibskreditordningens hjemmemarkedsdel og skibskreditordningens almindelige del (OECD-ordningen) træffes for et år ad gangen. I øvrigt er de nævnte ordninger ikke tidsbegrænsede.

2. I bilag 1 er opført bevillingerne fra de ordninger, der er opført på finanslovens § 17, omfattende regnskab 1981 og 1982, budget 1983, forslag 1984 samt budgetoverslagsårene 1985-87. Opgørelsen omfatter såvel tilsagnsrammer som faktiske (forventede) udbetalinger i de enkelte år. Bilag 2 indeholder en tilsvarende opgørelse i faste priser (januar 1983-priser).

3. Der findes ikke noget éntydigt udtryk for subsidieelementet i låneordningerne.

I bilag 3 er anført en oversigt over beregnede statslige bruttoomkostninger for låneordningerne som udtryk for den i spørgsmålet ønskede beregning af et skønsmæssigt subsidieelement. I oversigtens første del er anført de til grund for beregningen liggende lånerammer. For ordninger, der ikke er optaget på finanslovens § 17, har man ikke set sig i stand til at skønne over låneomfanget i 1984-87 og har derfor for disse år forudsat et låneomfang som skønnet i 1983. Beregningen af de statslige bruttoomkostninger er foretaget ved, at de fremtidige ydelser på udlånene er tilbagediskonteret med den indenlandske markedsrente for det år, i hvilket lånet er ydet. Som markedsrente er anvendt den gennemsnitlige rente for statsobligationer, der for 1981 og 1982 er beregnet til henholdsvis 19 pct. og 21 pct. For 1983 er anvendt en rente på 15 pct. og for 1984-87 en rente på 13,5 pct. svarende til det aktuelle niveau. De statslige bruttoomkostninger er herefter beregnet som forskellen mellem udlånsbeløbet og den tilbagediskonterede værdi af ydelserne.

Der knytter sig imidlertid en lang række betænkeligheder ved en sådan beregningsmetode som udtryk for ordningernes omkostninger. For det første er tallene alene et udtryk for ordningerne set fra statens side, men derimod ikke umiddelbart udtryk for værdien for virksomhederne af de rentelette lån, idet virksomhedernes alternative finansieringsmuligheder ofte vil være udlån til en lavere rente end den danske. For det andet kan diskuteres, om – eller i hvilket omfang – man skal lægge en statslig lånefinansiering eller en skattefinansiering af ordningerne til grund. For det tredje kommer ordningernes indvirkning på statsbudgettets indtægtsside gennem øgede skatteindtægter fra virksomheder og medarbejdere m.fl. og sparet arbejdsløshedsunderstøttelse som følge af ordningerne ikke til udtryk. Det samme gælder de samfundsmæssige virkninger af ordningerne gennem styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne og forbedring af betalingsbalancen.

De to sidstnævnte forhold gælder i øvrigt såvel låne- som tilskudsordningerne.

4. De i bilagene viste svingninger i bevillingstallene er udtryk for politiske beslutninger, der for budgetoverslagsårene er af indikativ karakter. For skibskreditordningen og Dansk Eksportfinansieringsfond er tallene udtryk for den faktiske udnyttelse.